

- משרד
- בית הוראה
- ארגון בני ישיבות
- הודעות כלליות
- האזנה לשיעורים
- שידור חי
- מחיר שיחה רגילה

פעולת צדיק

ע"ש מהר"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

לק"י

העלון יוצא לאור לעילוי נשמת
אהרן בן ר' חיים ז"ל
סלאמה בת ר' חיים ע"ה

חדש על המדף!

ספר

ביצי נעמיות בבתי כנסיות

בשטו"מ יצא לאור

הספר החשוב **ביצי נעמיות**
בבתי כנסיות, פרי חיבורו של
מרן הגאון הגדול
הרב **יצחק רצאבי שליט"א**:

הספר הינו אוצר בלום ומקיף
הכולל בתוכו ששים וששה
טעמים וראיות חזקות לתליית
ביצי יענים בחוט המשתלשל
מתקרת בית הכנסת, קרוב לארון
הקודש או מעליו, בבתי כנסיות
ובבתי מדרשות, כפי שהיה נהוג
בדורות שלפנינו בתימן וארץ
ישראל ובארצות רבות במזרח
ובמערב:

מטרת הספר הינה להראות את
חשיבות מנהג קדום זה (שכבר
בזמן דוד המלך ע"ה נהגו להניח
ביצי נעמיות) וכפי שכתב מרן
שליט"א בקריאת קודש
(המופיעה בגב הספר) **שבפרט**
בדורינו הצריך חיזוק גדול
בענייני התפילה וקדושת בית
הכנסת, יותר מן הדורות שלפנינו.
ויהיו לזכרון ולטוטפות בין עינינו,
למנוע שיחת חולין ודברים בטלים
שם וכו':

בתי כנסיות ובתי מדרשות
המעוניינים לקבל את הספר
יפנו לטל': 03-6780070.

משל השועל

אמרו חכמינו ז"ל משל נמרץ, בקהלת רבה על הפסוק **כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו** (קהלת ה', י"ד). כל עמת שבא כן ילך (קהלת ה', ט"ו):

משל הוא למה הדבר דומה? לשועל שמצא כרם, והוא כמובן רוצה להיכנס לכרם, לאכול מפריו ולשבוע מטובו. הוא מחפש כניסה, אך השער סגור. אין שום כניסה. לפתע, הוא מצא חור. מנסה להשתחל, אך אי אפשר להיכנס משם. צם שלושה ימים, ואז, הצליח להיכנס. נכנס לכרם, ואכל ושבע ודשן. והנה הוא שומע מרחוק את בעה"ב ואת שומרי הכרם. או אולי יכול להיות שהגיע עת הבציר. השועל רוצה לצאת בחזרה ולברוח, אבל הוא כבר נהיה שמן. צם שוב שלושה ימים, ויצא:

כשיצא הסתכל על הכרם ואמר, אוי אוי. כרם כרם. כמה טוב אתה. איזה פירות משובחים יש לך. אבל מה שווה ההנאה שלך? לא הבאת לי שום תועלת. נכנסתי רעב, ויצאתי רעב:

זהו משל ידוע, ומובן כי הכרם הוא משל לעולם הזה, והשועל הוא אנחנו. נכנסים לעולם הזה, ולא עושים חשבון מה יהיה בסוף. ובעלי המוסר עומדים על נקודה חזקה. מה השועל היה צריך לעשות?

ומתריצים כי הוא עשה טעות ושטות. אם היה לו שכל, היה נכנס ומשליך את הענבים אל מחוץ לכרם. מדוע אתה אוכל בפנים, נשאר ומשמין, ולא חושב כיצד תצא? איפה השכל שלך? היית צריך להשתחל ולהיכנס, להוציא מיד את הענבים החוצה, ותהיה לך ארוחה למשך חודש שלם:

הנמשל הוא עלינו. אדם אוכל בעולם הזה, נהנה מכל התאוות והרצונות ומכל התענוגות שיש לו בעולם, אך לעולם הבא הוא לא שומר כלום. את כל ההנאות הוא מנצל בעולם הזה. טיפש. תכין לך צידה לדרך. תיקח משהו מהעולם הזה לעולם הבא. חבל, הוא משאיר את הכל פה, אוכל פה, ולעולם הבא הוא מגיע ריקן. יוצא בלי כלום:

ובכל אופן, יש לשאול שאלה. הרי השועל הוא חכם. פיקח שבחיות. להיכן הלך השכל שלו? היה לו תבונה לצום כדי להיכנס, למה לא חשב שצריך להכין לעצמו אוכל להמשך? התשובה היא פשוטה מאד. גם החכם והפיקח הגדול ביותר, כאשר הוא רואה עולם הזה, דעתו מתבלבלת. עיניו מסתנוורות, וחכמתו סרה ממנו:

זהו המוסר השכל שלומדים מן השועל הזה. כמה שהוא חכם ופיקח, חכמתו לא תעמוד לו אם הוא לא ילמד ויחנך את עצמו לכבוש את התאוות שלו. חכם כזה, אם הוא יראה משהו נוצץ וטעים כל השכל ייבד לו:

זה מוסר השכל הראשון, וישנו מוסר נוסף. נשאל שאלה, השועל אכל ושבע במשך כמה ימים וכבר הוא עומד לצאת, מדוע אינו חושב לפחות כעת לזרוק ענבים החוצה? התשובה היא, כי כעת מחשבותיו נתונות רק היאך לצאת מן הכרם. הוא עצוב ודואג אולי תקף יתפסו אותו. מרוב צער ודאגה, מחשבותיו נתבלבלו פעם נוספת:

מכאן מוסר השכל נוסף. מי שנתון במצב של עצבות, מתבלבל ועושה שטויות. העצבות היא אם כל חטאת. למרות כל הקשיים, אדם צריך תמיד להיות בשמחה:

מעובד משערי יצחק פרשת וילך תשרי התשפ"ב

מוקצה המתחדש בשבת

שאלה: יש לנו ילדים קטנים והם די אוהבים לעשות בלאגן בבית כטבעם של ילדים. הבעיה העיקרית היא בשבת- אנו נקלעים למצב בו מונחים על שולחנו או על הספה וכד' כל מיני חפצי מוקצה מסוג כלי שמלאכתו לאיסור או מוקצה מחמת גופו.

האם זה הופך את החפצים שתחתם לבסיס לדבר האסור? האם ניתן להזיזם בדרך רגילה או כלאחר יד? האם ניתן להזיזם גם כאשר המטרה היא להגן על המוקצה (מחמה לצל)?

מלבד זאת, לעיתים נוצר על הרצפה בלאגן שאי אפשר לסבול אותו וזה גורם צער גדול עבורי. האם ניתן לסדר את הבית? ההתלבטות בעיקר מצד איסור מוקצה ומצד מלאכת בורר.

האם מותר להורות לילד שנושא בידי מוקצה, להניח אותו בחזרה במקום הראוי לו?

תשובה: א. בסיס לדבר האסור, זה רק כשהיה מונח בזמן בין השמשות, וכן דוקא כלי שלו, עי' שלחן ערוך המקוצר סי' ס"ג סעיפים א' ו'. ולכן לא שייך בנ"ד:

ב. מותר לסדר את הבית, אך בלי לברור, ומה שמוקצה לטלטל כלאחר יד:

ג. מותר, וזאת אפילו לגדול כיעוין שם סי' ס"ו שלהי סעיף ו'.

חזרה על שמות קודש

שאלה: בשבת, קראתי את הפסוק שמרי משמרת משכן ה' (במדבר לא, מז) בניגון (כסרא) [כסרה] בשם ה' (במקום במעמיד) ומיד תיקנתי תוך כדי שאני חוזר על ארבע התיבות הנ"ל. מישהו ת"ח העיר לי שאין לחזור על השמות הקדושים עבור טעות בניגון. הראיתי לו מה שהרב כתב בחלק א' של השו"ע המקוצר סי' כ"ב סעיף כ"ט שאנו נוהגים לחזור ולתקן טעויות גם אם יש צורך לחזור על שמות קדושים. השאלה היא, אם אפילו בכה"א גוונא שהטעות באמת אינה בעלת משמעות גדולה, יש ענין לחזור ולתקן או שעדיף להמשיך ולעשות ניגון כסרה גם בתיבה הבאה ("כאשר"):

תשובה: ניגון פסרה, דהיינו שבירה בלשון ערבי [ונכתב בה"א ובמפיק, ולא באל"ף], מקובל בקהילותינו כמסורת קבועה, בכלל הנגינות של קריאת ספר תורה, ומסתבר שנתקבל גם הוא למרע"ה בהר סיני מפי הגבורה, לכן מחשיבים שגיאה אם לא נעשית, או נעשית שלא במקומה. והשבירה השנייה, הרי אינה מבטלת וגם לא מתקנת את הראשונה. הלכך שפיר צריך וראוי וטוב לחזור, גם כשיצטרך לחזור על שמות הקדושים, אלא שכמובן כל כה"ג אינו לעיכובא:

סילוק קיני יונים בחלונות הבית

שאלה: יש לי קן של יונים ועורבים בחלונות של הבית עם גוזלים וביצים. האם מותר לזרוק את הביצים והגוזלים כדי לסגור את הפתחים שבהם נבנה הקן. יש לי ילדה בת 3 עם פריחה בעור והרופא אמר שזה בגלל שהיא בקירבת יונים. בנוסף לא ניתן לפתוח 4 חלונות בבית בגלל הריח והיתושים שיוצאים מהקן. אני כבר שנתיים מרחם עליהם אבל זה כבר מזיק לנו מאוד. אודה לתשובת כתר:

תשובה: כאשר בעלי חיים מצערים את האדם, אין חוששים לצערם ומותר, כמ"ש בס"ד בשלחן ערוך המקוצר חלק שמיני הל' צער בעלי חיים סימן ר"ח סעיף ג'.

שתייה קודם התפילה

שאלה: שמעתי שהרב אלישיב התיר לשנות קולה וספרייט וכו' לפני תפילה.

1. האם זה נכון?

2. מה דעת הרב על זה, ומה דעתו באופן כללי (מיצים\תה\שוקו) לפני תפילה?

תשובה: אינני יודע אם נכון שזו דעתו, בכל אופן גם המתירים משקאות קלים זה למי שאינם רגילים בתה וקפה אלא בהם, כיעוין בפסקי תשובות סי' פ"ט דף תשע"ד ד"ה אמנם. בדרך כלל, אינני מתיר רק תה או קפה ללא חלב:

היתר מכירה בשמיטה

שאלה: לגבי היתר מכירה בשנת השמיטה, במקרה שאין לו אוצר ב"ד או יבול חו"ל וכדו', האם ישתמש בהיתר מכירה?

תשובה: היתר מכירה כיום זה חוכא ואטלולא, ואין על מה לסמוך:

ברכת פירות או ירקות מרוסקים

שאלה: מאכל ירק או פרי שריסקוהו, מה מברכין עליו? (שהכל, או כפי מה שהיה בתחילה?)

תשובה: אם ניכרת אפילו קצת צורת הפרי, נשאת ברכתו:

ברכת שהחיינו על טלית בחתונה

שאלה: במה שנוהגים לברך שהחיינו על התעטפות בטלית בחתונה, ופוטרים בזה את הנישואין, וכמו שכתב באשל אברהם (או"ח סימן רכג) שיברך החתן על הטלית שלו בשלום הנישואין ויכוין לפטור מצוות הנישואין.

ל"ע כ"ז במה שנהגו לעשות בחופה ביום, אבל במה שנוהגים לעשות החופה בלילה, כיצד מברכים על הטלית שהחיינו, וגם שאינם מתעטפים בה אז רק לזמן מועט, ולכאורה יותר ראוי לברך שהחיינו על החליפה החדשה וכיוצא בזה, ועל הטלית יברך רק בבוקר שהחיינו?

תשובה: הרי מותר מן הדין להתעטף בטלית בלילה (לאפוקי תפילין) רק אין לברך ברכת המצוה, אבל שהחיינו מצד בגד, שפיר דאמי לברך. ואפילו שזה זמן מועט, די בכך. החליפה החדשה, הרי כבר לבש מקודם לכן, וצריך לברך בעת לבישתה. משא"כ הטלית שמתעטף בה רק עתה.

תשלום באוטובוס

שאלה: השבוע נסעתי באוטובוס, כשעליתי הנהג אמר שהמכונה לא עובדת לכן לא שילמתי. במקרים מעין אלו אני נוהג לשלם בנסיעה הבאה תשלום כפול ע"מ לכסות את התשלום על הנסיעה שנסעתי חנם. אך בקשר לנסיעה זו התעוררה לי שאלה, מכיון שקניתי באותו יום לאחר שעתיים כרטיס "חופשי חודשי" שכידוע מזכה בנסיעות חנם כל ימי החודש.

השאלה היא אם עדיין חלה עלי חובת התשלום מפני שבפועל עדיין לא היה ברשותי הזכאות ורק בגין קלקול המכונה יצא שלא שילמתי, או שכיון שהכרטיס מקנה זכות נסיעה חנם גם בנסיעה הזו בעקרון שהיא חלק מהימים בחודש, אז נפטרת מתשלום למפרע.

כמו כן, רציתי לשאול באופן כללי האם כשלא משלמים בגלל שהמכונה מקולקלת - חובה להעביר את התשלום בפעם אחרת, או בגדר ראוי, או כלל אין צורך?

תשובה: נפטרת למפרע. ובאופן כלל אין צורך לשלם, כי חברות האוטובוסים מוותרות על כך, מפני שקלקול המכונות הוא באחריותם, ואינם מצריכים לשלם פעם אחרת, כנראה יען שהם מרוויחים די והותר לאידך גיסא כשהמכונה גובה תשלום יתר, או כשהכרטיסים נאבדים וכדומה.

הנהגה כללית בבית הכנסת, ובפרט בשעת התפילה

מצאתי כתוב בספר יורה חטאים, וזה לשונו, המדבר בבית הכנסת, וחביריו משוררים ומשבחים, קורא אני עליו, **הוי על כל שכני הרעים, כי ישרים דרכיה** וגו', ולא נמנה עמהם, ומואס לשבח לקונו, והוא משיג גבול הבורא יתברך, שנאמר **ואהי להם למקדש מעט**, אלו בתי כנסיות, ואין נוהגין בהם קלות ראש, כדאיתא בפרק בתרא דמגלה, **אלד'ים נצב בעדת וכו'**. והמדבר בבית הכנסת, כאלו הופך ערפו למול השכינה, ונאמר, **מדוע באתי ואין איש, קראתי ואין עונה**, וכתיב, **למה יקצוף האלד'ים על קולך**, וכתיב, **מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי**. אך השתחוה לו, ושב לפניו במורא ובכפיפת ראש ובענוה, והתחנן לפניו בשברון לב, ותשורר לפניו בשמחה, ובא לפניו ברננה, אז יהיה קרוב אליך, ותחשוב תמיד כאלו השכינה לפניך, שנאמר, שויתי ה' לנגדי תמיד, ותהיה תמיד יראתו על פניך, ותדרשהו בכל לבבך, וימצא לך, ויתענה מ' יום, בין רצופים בין מופלגים, כנגד התורה שנתנה למ' יום, שזלזל אותה בדברו בבית הכנסת דברים בטלים, ולא חשש לספר תורה בעמדו בבית הכנסת, והרי נאמר עליה, והיה שם בך לעד, וילקה בכל יום בהצנעה, ולא יעשה עוד:

הכלל היוצא לנו מן המאמרים האלו, כשיכנס אדם לבית הכנסת, צריך שישב באימה, בענוה, בקדושה וביראה, וזהו שנצטוינו בתורה, **את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו**, ומצינו שרבותינו זכרונם לברכה קראו לבית הכנסת מקדש מעט, שנאמר **ואהי להם למקדש מעט**:

מתוך הספר פרי צדיק למהר"ץ צצוק"ל סבו של מהרי"ץ צצוק"ל

רבים מישראל אינם חוששים להתפלל עם הצבור כל ימי השבוע, ובשבת הם באים רגע אחד בלבד, וגם ברגע זה אינם מכוונים לשמוע תפילת החזן ולא עניית אמן, אבל הם פונים לדבר זה עם זה דברים בטלים, ובאמת כל המדבר בשעת תפילה, גדול עונו מנשוא, ולמה לא יקח ק"ו בעצמו, אם הוא בא לדבר עם אדם הדיוט, הוא מתכוין לשמוע דברי חבירו, כדי להשיב לו על דבריו, ולפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש, אינו משים לבו. אבל הוא פונה עורף לדבר עם חבירו, יש לו עוון גדול מזה, שהוא מזלזל בבוראו, והופך פניו ממנו, ולא יענה אמן עם הצבור, ולא יתכוין לשמוע תפילה מפי שלוח רבים, ששלחו אותו לבקש עליהם רחמים בתפלתו, לגאל שארית שהפזרה, ולהציל אותנו מיד בעלי שנים, ברוך ה' שלא נתנו טרף לשניהם:

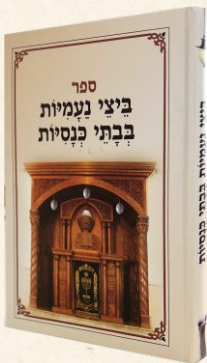
ראוי היה ללמוד ק"ו מן הישמעאלים או משאר אומות, איך הם עומדים להתפלל באימה ויראה ופחד, ואין אחד נושא את עינו להביט פני חבירו, וכ"ש שאינו מדבר עמו, אפילו נקשר נחש על זרועו, אינו מדבר כלום, עד שישלים תפלתו, הרחמן ברוך הוא יפתח לבינו לתלמוד תורתו, ויתן בלבינו אהבתו ויראתו, לעשות רצונו כרצונו, ולעבדו בלבב שלם ובנפש חפיצה:

כתיב (תהלים ק"ו, ל"ה), **ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם**, מעשים רעים אנו מקבלים מהם, אבל לא מעשים טובים. ראוי ונכון הוא למנות בכל קהל וקהל איש אחד, להזהיר את העם, ולגעור במי שמדבר בשעת התפילה. כל מי שאינו מכוין לבו להתפלל לבדו עם הצבור, אינו מאמין בהשגחה, ולא בשכר ועונש:

יצאו לאור

ביצי נעמיות בבתי כנסיות

ספר **ביצי נעמיות בבתי כנסיות** כולל בתוכו 66 טעמים נפלאים וראיות חזקות לתליית ביצי נעמיות בבתי כנסיות ובבתי מדרשות בזמנינו, כנהוג בדורות שלפנינו מאת מרן שליט"א

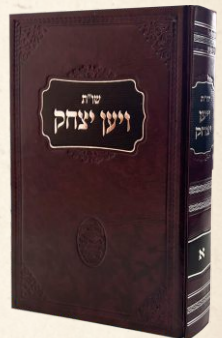
בנין משה חלק ד'

הספר החשוב **בנין משה** חלק רביעי על הלכות שבת פרי עמלו של הרה"ג משה רצאבי שליט"א, בנו של מרן שליט"א, מרבני בית ההוראה ורב ק"ק "פעולת צדיק" - אלעד. ספר זה מצטרף לשני הספרים הקודמים שיצאו לפניו ומכיל בתוכו את הלכות 22 אבות מלאכה נוספים והמסתעף מהם.

שו"ת ויען יצחק חלק א'

שו"ת **"ויען יצחק"** חלק א', המכיל 440 שאלות ותשובות מארבעת חלקי הש"ע, מאת מרן שליט"א. התשובות מובאות בצורה קצרה ללא שקלא וטריא. ספר זה הינו ראשון בסדרה ובעזה"ת יצאו ספרים נוספים בהמשך.

רוצים להיות שותפים בזיכוי הרבים, בהפצת תורה ומסורת, בהזקת כולל אברכים ולומדי תורה, בהוצאת ספרי קודש לאור, בארגון בני הישיבות ועוד, הייגו לארגון "פעולת צדיק" 03-6780070. ניתן לתרום מכספי מעשר (אפשר לתרום גם בכרטיס אשראי/הוראת קבע - קוד מוסד להקמת הרשאה 08540/הפקדה לחשבון בבנק המזרחי סניף 669 מס' חשבון 187111)

החובה להתפלל במתינות ובשפה ברורה וכמנהג אבותינו הקדושים נע"ג

אשתקד מי לא התפללנו במהירות, השתא נמי נתפלל במהירות. וכדאשכחן כי האיי גוונא בכמה דוכתי בגמרא, כגון בראש השנה דף ל' ע"א. שהרי בודאי גם לעתיד לבוא תהיה חובת תפילה, כמו בזמן שבית המקדש היה קיים. איתמר):

ויתעורר האדם כמה מוטלת עליו חובה לתת כבוד והדר, בשיר ושבח הלל וזמרה, בלב שלם ובנפש חפצה, לבוראו ובורא העולם כולו, המשפיע טובו וחסדו עלינו לאין קץ ותכלה, בנשאו קל וחומר לעצמו מביצי היענה, שאפילו הם מכבדים אותו יתברך בזמרה לו שיר ושבח, כמו שנאמר (ישעיה מ"ג, כ') תכבדני חית השדה תנים ובנות ובנות יענה. כי כמו שהפסוק ואת בת היענה מיירי בביצתה, כדאיתא בחולין דף ס"ד: וכדלעיל ד"ה ובגמרא, כמו כן "בנות" יענה שבפסוק הנזכר, וכדמוכח בגמרא התם. ומה שהקשו שם בגמרא דאי סלקא דעתך ביצה, וכי ביצה בת מימר שירה היא, וקאי על שירתם כשנעשה להם נס למצוא מים במדבר מקום שמם, או על פרק שירה הידוע, וכמ"ש היעב"ץ בסידורו בהקדמתו לפרק שירה דף י"ז ע"ב, כבר תירץ היעב"ץ שם דהכי קאמר וכי ביצה בת מימר שירה היא ולא יענה עצמה, מאי כבוד לקב"ה ידעה למעבד טפי מאמה יעו"ש. הלכך יפה נהגו לתלות ביצתה בבית הכנסת:

(מתוך הספר ביצי נעמיות בבתי כנסיות הכולל בתוכו 66 טעמים נפלאים וראיות חזקות לתליית ביצי יענים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות מאת מרן שליט"א)

מעשה היה בכמה"ר יצחק מולאזין שראה פעם בבית המדרש יהודי אחד מתפלל במהירות יתירה, קרא לו אל ביתו והתחיל משיח עמו שצריך להתפלל בכוונה, מלה במלה, כמי שמונה מעות. השיב לו הלה, בשעה שנוסעים לאט, קופצים ועולים שקצים (כיניו רגיל לגויים אצל האשכנזים. וליחיד שייגץ, שנראה עיקרו שייקץ בקו"ף. והשם הזה מושאל אצלם, לקרות שייגץ גם לרשע מישראל) על העגלה. אבל כשנוסעים במהירות, אין הם יכולים לקפוץ ולעלות. כלומר כשמתפללים במהירות, אין להן למחשבות זרות שליטה על המתפלל. ענה לו רבי יצחק, ואני סובר, כשמתפללים במהירות, אף המתפלל עצמו אינו יכול לקפוץ ולעלות:

ולימוד זכות טוב יותר על המתפללים בשטיבלאך במהירות גדולה, י"ל בשם הליכות חיים מצאנו, שהם סוברים

דאעיקרא האינדא הם פטורים מפני שנשתבשה לשון הקודש שבפיהם, ואין זאת רק כדי שלא תשתכח תורת תפילה יעו"ש"ב. נמצא לדידן דבקיאינן בלשון הקודש, לא יועיל התירוף הזה ולא יציל, וחייבים לכולי עלמא להתפלל במתינות ובשפה ברורה, כמנהג אבותינו הקדושים נע"ג מדור דור, ולעשות לשכינה בעולמנו מדור (ולדידהו נמי אינו אלא תירוף דחוק ליישב מנהגם. דלפי האמת כיון שעושים כן כדי שלא תשתכח תורת תפילה, צריך שתהיה ככל חוקותיה וככל משפטיה, ובכלל זה שתהא במיתון. מאי טעמא, מהרה יבנה המקדש ויאמרו

יודו לה' הסדו

למערכת העלון הגיע המכתב הבא:

נתרום ב"ה סך מסויים ל"פעולת צדיק":

לכבוד מכון "פעולת צדיק".

ויהי זה לפלא ולנס, השינוי היה ב"ה מהיר ומידי, ובס"ד הילדה החלה לאכול ולשתות, חייכה וצחקה כבתחילה ועד חג השבועות כבר היתה בריאה לחלוטין:

תלינו כל זאת בתרומתנו ל"פעולת צדיק", הארגון שעוסק בהפצת תורת יהדות תימן, שאילולי פעילותו, ספק גדול אם היה נשאר קיום למסורת שלנו הנפלאה והמעטירה, וב"ה שלא השבית לנו גואל:

מספר ימים לפני חג השבועות, בתי התינוקות (כמעט בת שנה) החלה להרגיש שלא בטוב. היא לא רצתה לאכול ולא לשתות אלא מעט מן המעט. בנוסף לכך היא גם הקיאה ושלשלה ובאופן כללי היתה נראית מאוד לא טוב והיה חשש לבריאותה:

בצר לנו, נזכרנו ב"פעולת צדיק", ואת סיפורי הישועה שקראנו אודותם בגליונות המתפרסמים על ידם. וקיבלנו על עצמינו שאם בעז"ת עד חג השבועות בתנו התינוקות תבריא לחלוטין ותחזור לאיתנה כרגיל,